

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. november 29.

Vasárnap.

XXII. évfolyam 96. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes száma ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petítorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények és nyiltterek díja előre fizetendő.

Rendezett tanácsu városok anyagi ügyeinek rendezéséről.

Az országos nagy bajok és gondok között, melyek most az egész magyar közvéleményt elfoglalják, ne feledkezzünk meg a szűkebb helyi bajainkról, melyek között első sorban áll az óriási illetéktelen teher, amely a városokat nyomja. Nagyon helyesen fejtegette a múlt hetekben Kossuth Ferencz a vidéki városok, első sorban a rendezett tanácsuaknak sanyaru helyzetét s óhajtott, hogy fejtegetéseinek szelleme az intéző körök felfogásával párhuzamos legyen.

Hosszu és küzdelmes esztendőök óta huzódik a városi törvény ügye. A rendezett tanácsu városok névleges autonómiaja már valóban tarthatatlan helyzetet teremtett. Nem autonómia ez, hanem ketrecz, melyben a foglyul ejtett rab „szabadon” tehát két lépést előre és két lépést hátra, de ebben is megakadályozhatja az őt: a vármegye. A rendezett tanácsu városok nemcsak, hogy megéretek már arra, hogy a vármegye gondnoksága alól emancipálják őket de fejlődésüknek egyenesen hátrányára van azon körülmény, hogy minden egyes dolgukba beavatkozhatik, minden egyes határozatát megsemmisítheti egy közvetlen fölöttes hatóság, amely sok tekintetben egyuttal rivális is. A városi polgárság, mely az ő előjáróit választja, rendelkezik legalábbis annyi intelligenciával és ítélő képességgel, hogy a város élére olyan embereket tegyenek, akik ott helyüket megállják. Ezt a kvalifikált, a város ügyeivel közvetlenül ismerős előjáróságot akkor dezavualja a nem kvalifikáltabb elemekből alkotott vármegye háza, mikor neki tetszik és a kormány előtt is inkább latba jó az ő szava, mint a városké.

E méltatlan helyzetből egyszer már végre ki kell szabadítani a városokat. Autonomiát kell adni a városoknak, amely bizosítsa nekik, hogy sorsukról éppen olyan joggal és hatáskörrel intézkedhetnek, mint a szabad királyi városok. Amíg azt az autonomiát meg nem adják, addig szó sem lehet a vidéki városok intenzív fejlesztéséről. Folyton hangoztatják, hogy a vármegye ösdi, korhadó, beteg intézmény, mégis ennek rendelik alá a modern élet lüktető szervét: a várost.

Autonomiát nem akarnak adni, de terhet, azt bőséggel rónak a városokra. Az állam feladatát képező közigazgatási, jogszolgáltatási, adóbehajtási, közoktatási, közegészségügyi, uttfentartási, katonaszállá-

solási és egyéb terhek oroszlánrészét a városokra rakják és főleg e terhek sulya alatt nyögnek a vidéki városok, melyek közül több száz perczentnél nagyobb pótdótot kénytelen kivetni.

Ellenben amiből egy kis jövedelmük lehetne, a fogyasztási adó, a regalék, a vámok, azokat más kezeli. Irólótatónan felesigázzák a bor és sör árát, amivel azt érik el, hogy a szegény nép rossz vízzel és spirítusszal készített pálinkát kénytelen inni még most is, amikor már van sok és jó magyar bor.

Ha mindezen nagy bajok orvoslására a mint ezt Tisza miniszterelnök ki is jelentette, vállalkozik az új kormány, akkor valóban korszakalkotó, nemzet fentartó munkát végez. Adja Isten, hogy mielőbb bekövetkezzék.

A delegációk összehívása. A király a magyar és osztrák miniszterelnökhöz intézett kézirátával a delegációk ülését f. évi december 15-ére Bécsbe összehívta.

A miniszterelnök mandátuma. Gróf Tisza István miniszterelnököt régi kerületében, a biharmegyei Ugrán szerdán Stocker József 662 szavazatával szemben 1126 szavazattal, tehát 464 szavazattal többséggel újból képviselővé választották.

A szabdelvűpárt értekezlete. A szabadelvűpárt szerdán este Podmanicky elnökletével népes ülést tartott, melyen Tisza miniszterelnök röviden bejelentette, hogy a törvényhozás teendői megkövetelik a párhuzamos ülések tartását s ezért másnap napirend indítványt fog beletjesztetni, hogy az ülések d. e. 10—3 óráig, d. u. 5—9 óráig tartanak. Az indítványt Szentiványi Árpád és Apponyi nem fogadták el s arra kérték a miniszterelnököt, hogy ne csináljon abból pártkérdést. A miniszterelnök azonban az indítvány tekintetében a pártkérdést felvetette, a mire a párt elfogadta az indítványt. Ennek következtében Apponyi rögtön bejelentette Podmaniczky elnöknek a pártból való kilépését s őt még 25-ön követték a kilépésben.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A szatmári választás hullámai átesapódtak a képviselőházba is. A nov. 25-iki ülés elején Benedek János, választási visszaélésekről beszélt. Vádolta a bírósági és vasuti tisztviselőket, akik a törvényes kereten túl működtek közre a koreskedés terén.

A koreskedéssel vádolta a kereskedelmi minisztert is, aki szatmári időzése alkalmával a nála tisztelgő törvényszéki hivatalnokoknak oly nyilatkozatot tett, amely presszió látszatával bírt.

Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter, a szatmári győző, reflektálva Benedek vádjaira azokat kijelentéseivel teljesen eloszlatta.

Tisza István gróf miniszterelnök is szükségesnek tartotta, hogy az ő regiméje alatti lefolyt első választás visszaéléseiről hivatalos álláspontját körvonalozza. A miniszterelnök a visszaélésekkel szemben az illetékes fórumot és az ő hatáskörét állította

fel, amely utóbbban a teljes szigort helyezte kilátásba. A mostani esetről azonban hangulatkeltésnél nem lát egyebet.

Ezután rátért a t. Ház a napirendre s báró Feilitzsch Arthurt megválasztotta a lemondott Dániel Gábor helyébe alelnöknek s utána megválasztotta a delegációba rendes tagoknak: Gróf Andrássy Gyulát, gróf Andrássy Tivadart, gróf Apponyi Albertet, Beksics Gusztávot, Bolgar Ferenczet, báró Dániel Ernőt, Daniel Gábort, Darányi Ignácot, Dedovics Györgyöt, Dókus Ernőt, Falk Miksát, Francisci Henriket, gróf Hadik-Barkóczy Endrét, Hegedüs Sándort, Hódossy Imrét, Jakabffy Imrét, Josipovich Gézát, gróf Khuen-Hédervary Károlyt, Klobusitzky Jánost, Krütfőffy Józsefet, Kubinyi Gézát, Láng Lajost, Miklós Ödönt, Münnich Aurélt, Okolicsányi Sándort, Papp Gézát, Rakovszky Istvánt, Rosenberg Gyulát, Széll Kálmánt, Szemere Miklóst, Szentiványi Árpádot, Szerb Györgyöt, gróf Teleki Sándort, Tomasich, Miklóst, Ugron Gábort, Vörös Lászlót, Werner Gyulát, gróf Wilczek Frigyeset, Wlassics Gyulát és gróf Zichy Jánost. Póttagok lettek: Adamovich Béla, gróf Bethlen Balázs, Biró Lajos, Neumann Ármán, báró Nopcsa Elek, Pildner Ferencz, Semsey Boldizsár, Szóts Pál és Telegyi József.

A képviselőház november 26-iki ülésén a jegyző hitelesítése után Perczel Dezső házelnök nagy zaj és lármá között bejelentette gróf Tisza István miniszterelnök indítványát a párhuzamos ülésekre vonatkozólag.

Tomboló zaj, lármá kiabálás tört ki erre az ellenzék soraiból.

Padokat verték, s többen a terem közepére szaladtak.

Kubik Béla a szabadelvűpárt felé fordulva kiáltotta:

— Szemtelenek, nyomorultak! Hasonlókat kiabált Ráth Endre is és Horváth Gyula Perczel Dezső házelnököt banditának nevezte.

Az elnök mindhárom rakonezatlankodó képviselőt rendrautasította; Ráth Endrét másodszor is rendre kellett utasítani s mivel az sem használt, harmadszori felszólalása után ügyét a mentelmi bizottsághoz tette át. Miután gróf Apponyi Albert álláspontját védve felszóllalt, az ülést berekesztették.

A képviselők nagy izgatottság közt oszoltak szét.

TANÍTÁS-ÜGY.

— A kézdi-örbai rom. kath. tanítóegyesület gyűlése. —

Kézdiszentlélek, 1903. november 25.

A kézdi-örbai r. k. tanítóegyesület f. hó 18-án Kézdiszentléleken tartotta őszi rendes közgyűlését s ezen alkalommal ünnepelte meg Opra János k-szentléleki veterán tanítónak a tanítói pályán töltött 41 évi sikeres munkásságát.

A gyűlést mise előzte meg, melyet főtisztelendő Markaly Antal ottani plebánus mondott, mely alatt az egyesület tagjainak egy része összhangzó énekével emelte a szívek érzelmeit ég felé. Az utolsó akkord elhangzása után a már nagy számban megjelent tanítók és vendégek a központi iskola három termében oszoltak szét, meghallgatni Bartháné Zsöngön Emília, Szabó Sándor és Kovács József ottani tanítók gyakorlati tanításait.

Ezután Szabó Sándor egyesületi elnök foglalta el a szép és izlésesen feldisznított teremben az elnöki széket és a jó tanító kolékeiről tartott egy minden ízében talpraesett, teljes elismerést aratott megnyitóbeszédet.

Beszédének végén anélkül, hogy megnevezte volna az egyesület ünnepeltjét, igen szépen méltatta annak érdemeit és ekkor megnyitva a gyűlést a szót átadta az egyesület megbízottja Bartha Ágoston oszloai kántortanítónak, ki szintén az egyesület nevében a legszeretetteljesebb szavakkal üdvözölte Opra János tanítót s átadta az egyesület két emléktárgyát.

Ezután főtiszteendő Markaly Antal plebános vette át a szót s rövid bevezetés után fölolvasta a püspöki elismerő magas leiratot, mely az ünnepelt tanítóhoz szólva méltatta annak hosszas és sikeres működését.

Most következett az iskolások üdvözlése, melyet annak elnöke a plebános tolmácsolt kiemelve azt, hogy olyan tanító, mint az ünnepelt, ki kettős hivatalt annyi szeretettel és pontossággal töltötte be 41 éven át, valóban a ritkaságok közé tartozik s azért méltán érte őt a teljesített munkához igen csekély elismerés.

Sajnos, hogy sem a községi előjáróság, sem pedig a képviselőtestület nem volt képviselve, pedig éppen a község kulturájáért küzdelem volt az ünnepelt tanító 36 éven át.

Azonban bizunk abban, hogy a politikai község sem feledkezik meg az érdem elismeréséről.

Ezek megtörténte után a gyűlés tovább folytatódott. Az elnöki előterjesztések során a Magyarországi Tanítók Országos Bizottságának az egyesülethez megküldött négy időszéri kérdése valmint, az „Étvös Alap” elnöksége által megküldött Alapszabály tervezet olvastatott fel. Mindkettő tanulmányozás és javaslattevél végett egy bizottságnak adatott ki. A jegyzőkönyvek felolvasása után a gyakorlati tanítások méltatására került a sor. A meg-ejtett bírálatok alapján beszámítva az idő rövidségét a tanítások teljesen sikerülteknek mondtak ki.

Most jött a Győrbíró Ignác felolvasása a gazdasági ismétlő iskola ezéjla- és hasznáról. Fölolvasó hatalmasan kikelt a nem gazdálkodó tanítók ellen, úgy okoskodván, hogy a gazdálkodást űző tanítónak nagyobb a tekintélye a nép előtt, mint annak ki csak tanítói hivatásának él. Hőtt a kettő közül melyik jobb tanító, az már rég el van döntve, ehhez nem kell fölolvadás!

Majd a létesítendő „Orsz. kath. kántorok nyugdíj-alap” tervezetét tárgyalta a gyűlés. Igen élénk vitára adott ez alkalmat. A vitának eredménye az lett, hogy az egyesület tagjainak nagyobb része a nyugdíj-alap tagjául jelentkezett.

Végre a teljes egyetértésben lefolyt gyűlést az elnök délután 2 órakor bezárta.

A gyűlés végeztével a rendes tagok Szabó Sándor kántor-tanító házába tértek közös ebédre, ahol az egyetértés és jókedv nem hiányzott s ahol ismét lelkes és szeretetteljes óváció tárgya volt a jubiláris Opra János, kinek 6 helyen is, elismerve 41 évi áldásos működését, őszintén gratulálunk.

Justicia.

Legujabb.

A képviselőház tegnapi ülése iszonyu viharos volt. Feilitsch Arthur elnököl. Izgatott ház szabály vita volt. Lengyel Zoltántól, ki tettelességgel fenyegetőzött, a Ház a szót megvonta. Végül a parallel üléseket a Ház elhatározta.

Ráth Endrét a Ház megkövetésére ítélte a mentelmi bizottság.

C S A R N O K.

— Éjfeli pletykák a Vigadóban. —

Kitüntetés.

A Hivatalos Lap mai számában olvassuk a következő legfelsőbb kitüntetést:

„Személyem és szívem körüli miniszterem előterjesztésére megengedem, hogy Márkosfalvi Dr. Török Andornak, Kézdivásárhely város polgármesterének a városi Vigadó létesítése körül szerzett érdemei elismerésül legfelsőbb megelégedésem tudtul adassék s neki egyúttal a Gólyakirály alapította házirendem tróadörökösöl ékített nagykeresztjét díjmentesen adományozom.

Kelt székesfővárosomban, 1903. Szent-András havában, Katalin napján.

Beatrix s. k.

Ámor s. k.

Modern teherpróba.

Nem hiába volt Kézdivásárhely a Gábor Áronok, Turóczy Mózesek őstélepe. A tulajdonosság, lángész ma is dominálják a helyzetet. Fényes bizonyosságot nyújtott erről a Katalin-bál derék ifju rendezőse, mely egy csapással, hirtelen lett egy modern teherpróba feltalálója. A rendezőség aggodalommal tapasztalta ugyanis, hogy a közönség a Vigadótól irtózik, a miatt, hogy az építés közben megpróbálta holmi bomladosásokkal, repedésekkel ráijeszteni a közönségre, no meg a vállalkozóra is. A város már

keresztülvitte ugyan a mérnöki teherpróbát, de mivel ez titokban történt, nem mindenki szerzett belőle megnyugvást. Már pedig a Katalin-bál sikerére nézve igen fontos a közönség megnyugtatása. Gondoskodni kellett tehát gyors teherpróbáról. A rendezőség legelőbb is arra gondolt, hogy szerdán este a városban és vidéken található összes anyósokat zsúrba hívja s ha alattuk nem dől össze a bálterem: meg van a legbiztosabb teherpróba. Ám az anyósok nem azért oly szívós életkedvűek, hogy a rendezőségnek felültek volna. A legsikeresebbnek ígérkező teherpróba iránti remény tehát füstbe ment. A rendezők ekkor a válni készülő ifju asszonyok s férjek gyűlésére gondoltak. Ám, a ki válni készül: az nem óhajt egyszerűen hinni is, sőt egy új élettársal ismét boldogan akar élni. Másfelé kellett tehát tekinteni. A csütörtöki hetivásár hozta meg vég e a mentő gondolatot. A rendezők kidoboltatták, hogy a Vigadót csütörtökön délelben szentelik föl; lesz étel, ital, cigányzene és táncz bővön; jöjjön oda mind, a ki ingyen jól akar mulatni. A terv bevált. Körülbelül 5-600 erőteljes székelly legény és leány vendége lett a Vigadónak, kik a Lajika ropogós csárdásai mellett óráhosszig járták a csü r d o n g o l t i g a z i t u z e l, fiatalos erővel. A Vigadónak egy atomja sem mozdult meg: tehát a teherpróba sikerült. Tánczoljaának hát csak bátran bájos hölgyeim s kedves uraim! Biztosak lehetnek — úgy mondják Nagymihály Sándoron kívül az építő bizottság tagjai is, — hogy csak akkor fog összedőlni a Vigadó, ha majd megéri a velenzei harangtorony s a Mathuzsálem életkorát.

A modern teherpróbát élelmes kereskedő ifjaink értékesíteni is akarják. Azt mondják, hogy már is szabadalomért folyamodtak Hieronymi kereskedelmi miniszterhez, ki már a foglalkozás közösségénél fogva is bizonyára megfogja adni azt.

Terpsichore kitüntetései.

A főhivatalos „Merkur” jelenti:

„Ő Fensége a kézdivásárhelyi „Kereskedő-Ifjak Társulata” által jótékony ezéjla rendezett „Katalin-bál” körül kifejtett buzgó munkásságuk elismerésül: Fejér Tóti elnöknek az általa eddig is birt „Szent-Katalin-rend” nagy keresztjéhez a női szivekkel ékített csillagjelvényt, Kiss Károly alelnöknek a „Szent-Katalin-rend” nagykeresztjét, a 30 éves háboru jelvényével, ifj. Dávid Istvánnak az „Anyós-rend” lovagkeresztjét a hadi ékítménnyel s végül Nuridsán Kálmánnak az udvari színházi főrendezői és főszereplői ezimet és jellegét díjmentesen adományozta.

A kitüntetések híre Vigadószerre általános meg-

T Á R C Z A.

Terpsichore bevonulása a Vigadóba.

Levél a Katalin-estélyről.

Nagyságos Asszonyom!

Midőn csütörtökön Nagyságos Asszonyommal beszélgetni szeretnék valék, többek között szóba került a Vigadóban rendezendő Katalin-estély is. Ugy Nagyságos Asszonyom, mint sokan mások, kik hallomás és nem saját tapasztalataik alapján alkotják véleményüket, a mellett kardoskodott, hogy nagyon elhibázott dolog volt a Kereskedő Társulat ama ténye, hogy jó hírű estélyét az idén a Vigadóban tartja meg, abban a Vigadóban, a melynek biztonságáról annyi mindenféle hírek keringenek s a melyet már hőskölteményben is megőnékeltek.

En ellenben azt igyekeztem b bizonyítani, hogy mindazokból a mende mondakból semmi sem igaz s a Vigadó falai oly erősek, hogy még faltörő kosokkal sem lehetne összezuizni.

De hiába való volt minden ékes szólásom: Nagyságos Asszonyomat nézetétől eltántoritanom nem sikerült s a diskurzusunk finaléja az lett, hogy Nagyságos Asszonyom kimondotta, miszerint nem jön a vigadói mulatságra, én pedig, hogy igen is megyek. Még most is látom azt a szánalmas tekintetet, melyet Nagyságos Asszonyom e kijelentésem után reámetett. Mintha azt mondogta volna: menj, menj, rohanj vesztedbe! De azért elbueszusztunk után visszafordult és azt kiáltotta ódes hangján nekem: Ha mégis szeretnéd megnézni a külsőnek, tudósítson egy pár sorban az estély lefolyásáról.

Hát az estély lezajlott, mi pedig mulattunk kedélyesen, társalogtunk kedvesen s a Vigadó áll szilárdan, rendíthetetlenül!

De kezdjük előlről a dolgot.

Tegnap este, midőn a főtéri vén robotos elkongatta a nyolcz órát, városunk néma csendjét kociskibogása tette zajossá, melyek mind a Vigadó felé tartottak, melynek erkélyén nemzeti trikolorok lengettek s színes lámpák szórták fényüket. A Vigadó szárnyas ajtóit feltáruktak s a közönség mintha valami bucsujárás lett volna, hullámzott fel a tekervényes folyósókon az ujdonsült Redout fényesen kivilágított, girlandokkal díszített nagy termébe. Kilencz órára a nagy terem megtelt, a páholyok bérlei elfoglaltak helyeiket s a bájos Terpsichore, a táncz nagyhatalmu istennője, ki sziveket bogoz és oúd, az Olympos kietlen csuésán lévő lakóhelyét Vigadónkkal cserélvén fel, örömtől duzzadt kebelével egy bájos pillantást vetett hűveire, a kik eljöttek az új otthonban bemutatni az első áldozatot.

Nagyságos Asszonyom! Képet rajzolni, vagy festeni: nem tudok, mert hiszen az a képiro, vagy a festő feladata, de azért pár halvány vonással, mint szürke prózaistától telik, számot kívánok adni a Vigadó tegnapi estéi képéről.

Láttam a tavaszt fejlőd pompájában, gyönyörködtem a bájos természetet ölen a virágok bimbókadásában, de mindez elhalványul azou kép mellett, mely a Redout ujdonnat új falai között a néző szeméi elé tárult.

De nem sokáig legeltethettem szememeit a bűvös panorámán, mert a fényő galyakkal esinosan feldisznított színpad mellől édes melódikus szongtak a fülembé. Lajika zenekarának tüzes, elragadó ünnepi nyitánya Rossini-től rázott fel az édes ábrándozásból, majd Koch Sándor főgimn. tanárnak a materializmusról tartott szellemes, ötletekben gazdag felolvasása lepett meg. Alig csillapult el a tapsvihar, mely a mindenkit lebilincselő felolvasás nyomában támadt, a színpad függőnye mögül egy szép, eszményi kép: a Hit, Remény és Szeretet tárult szemünk elé, melyet Balázs Karesika, Bandy Katinka, Czetz Margit, Dá-

vid Ella, Dobal Bözsi és Ella, Elekes Magda, Fejér Antalka, Kiss Klára, Nagy Ella, Solyom Édi, Szabó Mariska, Ungur Valéria és Wertán Rózsika személyesítették bájosan, elragadóan. A tündéri kép alatt és után szintén nagy tapsvihar és ujrázás hangzott fel.

Ezután nagy figyelem közepette Gróss Ida k. a. jelent meg a színpadon, hogy a „Magyar nyelv” cz. költeménnyel mindnyájunkat bámolatba ejtsen, elragadjon. Nagyon rutinrozott szavall, ki az érzelmek festéséül, esetelésénél mindig megtalálja a kellő hangot, a finom hangszínezést. Méltán megérdemelte azt a hatalmas éljenzést, mely művészi szavaltát követte.

Ezután nem sokára egy szép tánczképlet tűnt elő a függöny mögül, melyet Benkő Irén k. a., Andrassy Albert, Becsek Ilona k. a. Kovács Károly, Czetz Margit k. a., Turóczy Albert, Deák Margit k. a., Tóth Balázs, Diénes Teréz k. a., Lázár Jenő, Jancsó Mariska k. a., Dr. Gyöngyössy István, Vigh Aranka k. a. Zsolinszky József, Simon Etelka k. a., Bitay Béla, Szabó Irén k. a., Török Sándor, személyesítették nagy, kiváló ügyességgel és művészettel. Szinte sajnáltuk, hogy tovább nem gyönyörködhettünk e szép képletben.

Kövös vártatva Kis Irén kisasszonyt pillantottuk meg a felnyitott zongora mellett, ki tudásának legjavát mutatta be, egy pár gyönyörű darabbal: Poor Vilmosnak „Az Álföld rózsái” ezimű ábrándjával s kedves népdalaival elragadva a közönséget. A közönség nem is késett a kiváló, fejlett technikára való művészes játékok sűrű tapsokkal jutalmazni.

A szépen összeallított műsornak méltó finalója, befejezése volt egy római képlet, Alma Tamadából, melyet Benkő Irén, Csizsár Ida, Jancsó Vilma, Vigh Aranka és Welnreiter Vilma személyesítették nagyon grációzan.

Es most emlékezzünk meg azokról, a kik e művészi estélyt megteremtették, a kik fáradságot nem kíméltek az estély fényes sikere érdekében.

elégedést okozott s a jelenvolt hölgyek és urak lelkes óvációkban részesítették az éj hőseit.

Hymen hír.

Alberti irsai Alberti Albert, kereskedő, társasköreink kedvence alakja, az aggregények helyi körének buzgó főtitkára, megúván a gárszon életet, merész tette határozta el magát: eljegyezte gömböczi Gombóc Borbálát, néhai nagypetri és kispetri Petri Elek honvédszázados bajos özvegyét. Az esküvőt a menyasszony névnapján, december 5-én fogják rövidesen megtartani Gömböczi falván. A véglegény a nőtlenségtől való bucsuját a Katalinbállal kapcsolatban fogja megtartani s erre összes ifjúkori barátait e sorokkal hívja meg.

Az új rendőrkapitány.

Kézdivásárhely város végre új rendőrfőkapitányt kapott Andrassy Albert személyében, ki — mint halljuk — már nem egyszer adta fényes tanujelét annak, hogy miképpen kell még a rendőrséget is megrendszabályozni. Szép ifjú hölgyeim: gratuláljanak a rend új fő-őrének! Még parthie! Még nincs lehűtve!

Az első válópör.

Cofaivi Csia József, ifju ügyvéd bizalmas körében rendkívüli örömet fejezte ki az Alberti Albert házasságának hírére. Biztos, ugyanis — legalább is úgy állítja, — hogy Berezi barátja egy hétnél hosszabb ideig nem bírja ki Hymen rózsaláncát, visszavágyik a régi változatos, független élethez s házassága 8-ik napján beadja a válópört gömbölyűsége miatt hitvese ellen. Ez lesz az ifju ügyvéd első válópöre, melyet bizonyosan meg fog nyerni.

A Vigadó sebesültjei.

A mitől a gyöngébb idegzetűek közül oly sokan rettegtek: a Vigadó felavatásánál az éjjeli Katalinbálban több súlyos sebesülés történt. Amor, Bachus és Terpsichore több áldozatot követeltek. Súlyosan sebesültek: Alberti Albert, Bitay Béla, Báthori László, Csia József, Dávid Tóni, Dr. Gyöngyössy István, Málnásy Kristóf, Lázár Jenő, Pap Elemér, Tóth G. István, Türk Ferencz, Török József, és Tóthfalusi Károly, — a kiket Dr. Benkő Irén, Dr. Czetz Margit, Dr. Csizsár Ida, Dr. János Vilma, Dr. János Mariska, Dr. Kiss Irén, Dr. Nagy Ella, Dr. Ungur Valérka, Dr. Vigh Aranka és Dr. Welreiter Vilma egyetemes orvostudorok és műtők részesítették az első orvosi segélyben a helyszínén, a honnan a mentők kocsiján Nagy Károly főparancsnok, Benkő Gyula, és Nagy Gerő gondozása alatt a Vénus kör-

házba szállítottak. Könnyen sérültek: Balogh János, Benkő Géza, ifj. Dávid István, Kovács B., János F. Lajos, Kovács Károly, Schmidt Ottó, Nuridsán Kálmán, Török Sándor és Zselinszki József, kik a rájuk sugárzó hűgymosolyoktól felélesedve, tovább lejtették a Bobkeringőt.

Nagy veszteség.

Nagy veszteség érte a Katalinbálban a bájos Benkő Irén, Csizsár Ida, Czetz Margit, János Vilma, János Mariska, Kiss Irénke, Nagy Ella, Ungur Valérka, Vigh Aranka és Welreiter Vilma orvostudor kisasszonyokat: a sebesültek első orvosi segélyben részesítése közben elvesztették — a — szívecsükköket. A becsületes megtalálók jutalma: holtig tartó boldog házasság élet s az örökös „Papucs-rend” nagykeresztje.

Kisegítő tanárok a gimnáziumban.

Tekintettel arra, hogy a Vigadó mai éjjeli kalumitása következtében a gimnáziumi tanárok közül sokan súlyosan, mások pedig kevésbé súlyosan megsebesültek, Hassák Vidor főgimnáziumunk derék igazgatója, hogy a tanítás menete meg ne szakadjon, kisegítő tanárokról gondoskodott.

Villanyvilágítás.

Villanyvilágításunk is lesz végre valahára. A Révész Cyrill professor szép álma valóra válik. Mikor a Katalinbál végződik, reggel 7 órakor, gyúlnak föl először a villamos körték, reflektorok és ilymá-pak a Vigadóban s azután a főtéren. A Katalinbál rendezősege lepipálta tehát a várost, a takarékok s a kisegítő is. S mivel a mesék országába való keleti tündérfény első ragyogását mindenki óhajtja látni: világos, hogy a Katalinnak csak reggeli 7 órakor lesz vége.

Nevnapj gratuláció.

Ez már nem pletyka... András-nap elűstén a Vigadó egész közönsége szívből kívánja: Eljen Dr. Török Andor! (v. k.)

NAPI HIREK.

— Áthelyezés. Nagynyújtódi és kézdívásárhelyi, János Árpád, első osztályú magyar királyi honvéd százados, törzs tisztjelölt Kolozsvárról Nagyenyedre helyeztetett át.

— Esküvő. Pekri József, brassói m. kir. eszen-dőr főhadnagy nov. 18-án tartotta esküvőjét Csiktap-

loczán néhai Lázár Domokos és neje léczfalvi Gyárfás Berta kedves leányával: Lázár Mariska kisasszonnyal.

— Tallian Béla földmívelési miniszter a háromszék megyei „Erzsébet” árválynével intézet üdvözlőre a következő szép levéllel válaszolt: „Tekintetes Elnökség! Ó csász. és apostoli királyi Felsége által földmívelésügyi miniszterré történt legkegyelmesebb kinevezésem alkalmából hozzám intézett nagyrabecsült és megtisztelő jó kívánságaiért fogadja, a Tekintetes Elnökség és tisztelt Intézet hála köszönetem nyilvánítását s méltóztatásának meggyőződve lenni, hogy mindenkor kiváló örömemre fog szolgálni, ha a magyar mezőgazdaság érdekeivel kapcsolatos becses munkásságukat részemről is támogatnom. Fogadja a tek. elnökség tisztelettel észinté nyilvánítását. Budapest, 1903. nov. 20. án. Tallian Béla.

— Jótékony alapítvány. Néhai K. Csizsár József és neje Kovács Emilia urnő 2000 koronás alapítványt tettek a kézdívásárhelyi ref. egyház javára. Erre vonatkozólag készséggel adunk helyet a következő soroknak: „Köszönetnyilvánítás. A kézdívásárhelyi ev. ref. egyházközség keblei tanácsa nevében hálával hozzuk nyilvánosságra azon nemes ténnyel, hogy Tekintetes K. Csizsár József ur, egyháztanácsunknak már csak néhai tagja, még életében, ne-jével sz. Kovács Emilia urnővel együttesen egy 2000 (Kettőezer) koronás alapítványt tettek iskolai és egyházi célra s ezt az összeget özv. K. Csizsár Józsefné urhölgy ő nagysága egyházunk pénztárába le is fizette. A kegyes alapítók a nemes ezülu alapítvánnyal éreznők maradandóbb emléket állítottak önzetlen gondolkodásuknak, szorgalmas munkásságuknak s azért midőn az egyik elhalt alapítónak emlékére áldást mondunk, egyben hálás köszönetet nyilvánítunk a hátramaradt bájos özvegynek mindkettőjük jószágos cselekedetért. Adjon az Ég sok ilyen áldozatra kész hivat egyházunknak! Kézdivásárhely, 1903. nov. 26. án. Az ev. ref. egyházközség keblei tanácsa nevében: Köllönte Mózes, főgondnok. Nagy Gerő egyh. jegyző.

— Halálozás. Melik Kristófné sz. bethlenfalvi Pál Ida, egy nemeslelkű, jószívű ur asszony, 59 éves korában rövid szenvedés után jobb hazába költözött. Földi részét pénteken (nov. 27-én) délután helyezték el örök nyugalomra nagy részvéttel Sepsiszentgyörgyön a r. k. temetőkerben. A boldogultban Dr. Melik Endre sepsiszentgyörgyi ügyvéd édes anyját, Dr. Daday Vilmos kórházi igazgató főorvos anyósát gyászolja. Áldás poraira.

— Laktanya helyreállítás. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparhamara az érdekeltek tudomására hozza, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszter a kézdívásárhelyi honvédségi laktanyán és fioklaktanyán végzendő munkák helyreállítását 12,690 K. 69 fillér erejéig engedélyezte, mire nézve az ajánlatok 1903. évi december hó 2-án déli 10 óráig be nyújtandók.

Ezek: Kis Károly alelnök, ifj. Dávid István és Nuridsán Kálmán, kik a musort összeállították s a terem feldíszítését eszközölték. A képletek rendezésében özv. Czetz Mártonné, Kovács bíróné urhölgyek és Bogdán Ferencz fenyképész. Nuridsán Kálmán s legiti. Dávid István fejtettek ki fáradságot nem ismerő tevékenységet.

Nagyságos Asszonyom! Még csak ezután kezdődött az igazi élet. Eddig figyelemmel hallgattuk a musor egyes pontjait, gyönyörködünk a szép előképekben, most pedig felhangzott a ropogós csárdás az új parketten, a mely néhány órával előbb még a munkások kalapács ütésétől volt hangos tánczra perdült az ifjuság s a patyolat fehér cipők úgy siklottak tova a sima parketten, mintha nem is először tánczoznának itten. Az új Redout valóságos soka dalom volt. Sok kipirult, rozsdás arc mindenfelé.

A hölgyek csinos öltözéke, azoknak tarka egyvelege bámulatba ejtett mindenkit. Mindazonáltal, habár X től, a színek nagy mesterétől tudakozódtam az öltözékekre vonatkozólag, mégsem állapíthatom meg pontosan, hogy melyik szín volt a domináló.

Hogy pedig ki volt a legszebb, azt még kevésbé tudnám eldönteni. Épen azért itt közlöm érkező sorrendben a jelenvolt hölgyek névsorát, hogy Nagyságos Asszonyom teljesítse Páris szerepét.

Debreczy Albertné Szt. Katalin, Bardócz Mihályné Szt. Katalin, Bardócz Katalin Szt. Katalin, Debreczy Juliska Szt. Katalin, Özv. Kiss Jenőné helyt, Kiss Károlyné helyt, Nagy Dénesné sörgyáros, Kovács Károly t. bíróné, Özv. Nagy Mócsné, Özv. János Mócsné, Özv. Barabás Gergelyné, Özv. Baka Mihályné Jánosné Irénke, Kupán Irénke, Özv. Varga Andrásné, Kiss Otília, Mánya Dávidné, Dr. Szacsai Gyuláné, Welreiter Jánosné, Ifj. Nagy Istvánné, Csizsár Dénesné, Deák Domokosné, Deák Margit Kovácsné, Kökösi Károlyné, Kökösi Erzsike, Dr. Lukács Vilmosné, Nagy Béláné, Nagy Emmike, Szentmarjai Jánosné, Szentmarjai Etuska, Özv. Nagy Lajosné,

Czecz Margit, Nagy Ella, Wertán Mariska, Becsek Ilona, Deák Margit, Diénes Teréz, János Mariska, Simon Etelka, Szabó Irén, Ungur Valéria, Kiss Irénke, Benkő Irén, Vargha Matild, Csizsár Ida, Stocker Antalné, János Vilma, Nagy Emilia, Özv. Diénes Lajosné Vigh Aranka, Welreiter Vilma, Szabó Gyuláné, Szilveszter Albertné, Csizsár Imréné, Bándi Istvánné, Fejér Károlyné kereskedőné, Id. Nagy Ferenczné szeszgyárosné, Dávid Jánosné, János Gézané, Zoltáni Elekne, Ifj. Jakab Istvánné, Dr. Tóth Józsefné, Péchich Béla őrnagyné, Özv. Szvoboda Béláné, Özv. Fitzus Mártonné, Vertán Bóniné, Nagy S. Pálné, János Béláné, Ifj. Dávid Istvánné, Dr. Dávid Jánosné, Szőcs Ilona, Dávid Mariska, Dávid Pepike, Özv. Fejér Jánosné, Ungur Péterné, Benkő Gyuláné, Veres Gyuláné, Dr. Szini Gyuláné, Szini Erzsike, Kökösi Erzsike, Ifakalya, Grosz Ida, Benkő Lajosné, Benkő Laura, Dr. Lukács Vilmosné, Zajzon Lázárné, Zajzon Piroška, Becsek Ilonka, Kovácsna, Farkas Katinka, Ifj. Török Sámuelné, Ifj. Becsek Imréné, Dobál Lajosné, Zakariás Ilona Brassó, Dr. Török Andorné, stb.

Ezenkívül a notabilitások közül ott láttuk a következőket: Mentzer Hugó őrnagy, Zaharia Ádám százados, Nagy Károly, Kiss Károly, Ifj. Jakab István, Asbóth Viktor, Gáspár István, Nagy Dénes, Dr. Vargha Béla, Welreiter János, Dr. Tóth József, Elekes Béla, Stocker Antal, Dr. Szacsai Gyula, Szabó Gyula, Papp Elemér, Seibel Iván, Andrassy Albert, Korcsok hadnagy, Schmidt János, Balogh János, Fejér Antal, Bándi István, Diénes Odón, Slistyák Béla, Wertán Bóni, Szentiványi János, János Géza, Ungur Péter, Alberti Albert, Dr. Csia József, Nagy András, János Dezső, Mánya Dávid, János F. Lajos, Nagy S. Pál, Csizsár Imre, Csizsár Mihály, Fejér Károly, Veres Gyula, Lázár Márton, Lázár Jenő, Bitai Béla, Dr. Gyöngyössy István, Imreh Sámuel, Ifj. Nagy Ferencz, Legifi. Dávid István, Ifj. Dávid Antal, János Mihály, Kovács Imre, Szabó Ferencz

főhadnagy, Michnai tiszthelyettes, Ifj. Kupán József, Tóth Ede, Bogdán Ferencz, Kovács Károly, Nuridsán Kálmán, Benkő Lajos, Kovács Bernádin, Dr. Lukács Vilmos, Török Sámuel, Ifj. Benkő Géza, Dobai Lajos, Diénes Kálmán, Nagy Béla, Tóth G. István, Dr. Török Andor, Fejér Miklós, stb.

Tizenkét óra után, midőn Lajka tárogattosa jelezte a szünórát, nagy és érthető feltűnést keltett a „Székelyföld” akkor megjelent száma, a mely hozta a mulatságon résztvevő hölgyek fenti névsorát s az éjjeli pletykákat a Vigadóból. En persze meglepültem az egyik szövegben, felfővén attól, hogy még egyik másik kisasszony kisüti, hogy az ő neve nincs benne a névsorban. Azonban csakhamar feleszméltem és szabadon lélekztem, mert eszembe jutott, hogy a névsorért nem csak én, hanem a szerkesztő és Kiss Károly s János F. Lajos barátaink a felalósok, akik az összeírásnál nagy segítségünkre voltak.

Szünet alatt a kedves „Ilonka néni” látta el a közönséget pompás vacsorával s felséges borokkal.

A szünóra után a szuppó csárdással megint kezdődött a tánc és a legrózsásabb hangulatban a reggeli órákig tartott, a mikor is egy pár össze-tört legyező s talán sok elrabolt sziv is hirdette Terpsichorénak fényes és sokáig emlékezetes diadalát.

És most, az első fényesen sikerült mulatság alkalmából illesse az elismerés Kézdivásárhely egész közönségét, mely nagy anyagi áldozatok árán megteremtette a Vigadót, a mely annyi gáncs után fényesen állta ki az első tűzpróbát. Illesse elismerés a Kereskedő Társulat derék ifjuságát, a mely ily kedves, kedélyes estélyt szerzett Kézdivásárhely és vidéke intelligens közönségének.

Nagyságos Asszonyom pedig sajnálhatja, hogy nem jött el az estélyre, mert ezáltal egy kedves, kellemesen eltöltött estélyt szalasztott el. Nőde a mulasztást még lehet p tolni, mert a Vigadó áll szilárdan, mint Libanon cedrusa s remélhetőleg nem ez volt az utolsó mulatság benne. (b. 1.)

